



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 116/02-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. novembra 2002 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Juraja Babjaka a Eduarda Bárányu prerokoval sťažnosť M. H., bytom K., zastúpenej advokátkou JUDr. I. R., Advokátska kancelária, K., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. Er 1336/96 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. H. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jej právo na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Okresným súdom Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. Er 1336/96 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. Er 1336/96 p r i k a z u j e konať bez zbytočných priet'ahov.

3. M. H. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 10 000 Sk (slovom desaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice II p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Košice II je p o v i n n ý uhradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 12 000 Sk (slovom dvanásťtisíc slovenských korún) advokátke JUDr. I. R., Advokátska kancelária, K., do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Sťažnosti M. H. vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. júna 2002 doručená sťažnosť M. H., bytom K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. I. R., K., v ktorej namietala porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 prvou vetou Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v znení protokolov č. 3, 5 a 8 v konaní Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) vedenom pod sp. zn. Er 1336/96.

Sťažovateľka uviedla, že:

„Na základe vykonateľného titulu - notárskej zápisnice JUDr. J. A., notárky so sídlom v K., sp. zn. N 26/96, Nz 26/96 zo dňa 6. 9. 1996 sa vedie exekúcia, kde na strane oprávnenej je Slovenská sporiteľňa a. s. Bratislava a ja som v tejto exekúcii na strane povinnej. Táto vec sa vedie u súdneho exekútora JUDr. J. B. so sídlom na

Exekútorskom úrade pri Okresnom súde Košice I so sídlom v K. pod sp. zn. Ex 4747/96 a u odporcu pod sp. zn. Er 1336/97.

Dňa 25. 6. 1997 vydal súdny exekútor exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností.

Listom zo dňa 1. 12. 1997 mi oprávnená oznámila, že odstupuje od časti úverovej zmluvy a vyzvala ma na plnenie záväzku.

Dňa 8. 1. 1998 súdny exekútor vydal upovedomenie o oceňovaní nehnuteľnosti, ktoré sa uskutočnilo dňa 15. 1. 1998.

Dňa 19. 1. 1998 vydal znalec Ing. L. N. znalecký posudok č. 11/98.

Dňa 29. 1. 1998 súdny exekútor vydal upovedomenie o znaleckom posudku na cenu nehnuteľnosti.

Listom zo dňa 2. 2. 1998 mi súdny exekútor oznámil, že dňa 6. 3. 1998 sa vykoná dražba nehnuteľností.

Listom zo dňa 7. 8. 1998 mi súdny exekútor oznámil, že dňa 10. 9. 1998 sa vykoná dražba nehnuteľností.

Sprievodným listom zo dňa 13. 10. 1998 mi bolo súdnym exekútorom zaslané uznesenie odporcu sp. zn. Er 1336/96, Ex 4747/96 zo dňa 28. 10. 1998.

Predvolaním zo dňa 1. 12. 1998 mi bolo oznámené, že dňa 18. 1. 1999 sa uskutoční rozvrhové pojednávanie.

Dňa 18. 1. 1999 bola vyhotovená súdnym exekútorom zápisnica z rozvrhového pojednávania.

Podaním zo dňa 2. 2. 1999 požiadal exekútor o schválenie rozvrhu výtlačku, ktorý sa konal dňa 18. 1. 1999.

Listom zo dňa 7. 2. 2001 som požiadala súdneho exekútora o zaplatenie môjho záväzku voči Slovenskej sporiteľni a. s.

Predmetný list som predložila aj oprávnenej listom zo dňa 8. 2. 2001.

Listom zo dňa 9. 2. 2001 mi súdny exekútor oznámil, že nie je možné uhradiť môj záväzok voči oprávnenej z dôvodu, že spis sa nachádza od 1. 2. 1999 u odporcu.

Listom zo dňa 28. 2. 2001 mi oprávnená oznámila, že predmetnú pohľadávku postupujú Slovenskej konsolidačnej a. s.

Uznesením odporcu sp. zn. Er 1336/96, Ex 4747/96 zo dňa 20. 3. 2001 odporca rozvrh výťažku vykonaný na rozvrhovom pojednávaní dňa 18. 1. 1999 neschválil.

Listom zo dňa 12. 4. 2001 Bank Austria Creditanstalt oznámila súdnemu exekútorovi úrokové sadzby.

Predvolaním zo dňa 5. 11. 2001 mi bolo oznámené, že dňa 20. 11. 2001 sa uskutoční rozvrhové pojednávanie.

Listom zo dňa 14. 11. 2001 Bank Austria Creditanstalt oznámila súdnemu exekútorovi úrokové sadzby.

Dňa 20. 11. 2001 bola vyhotovená súdnym exekútorom zápisnica z rozvrhového pojednávania.

Proti predmetnej zápisnici som podala dňa 5. 11. 2001 námietky.

Predvolaním zo dňa 13. 12. 2001 mi bolo oznámené, že dňa 28. 12. 2001 sa uskutoční rozvrhové pojednávanie.

Listom zo dňa 20. 12. 2001 som ospravedlnila svoju neúčast' na tomto pojednávaní z dôvodu dovolenky.

Dňa 28. 12. 2001 bola vyhotovená súdnym exekútorom zápisnica z rozvrhového pojednávania.

Proti predmetnej zápisnici som podala námietky dňa 10. 1. 2002.

So žiadosťou o odsúhlasenie zostatku zo dňa 15. 1. 2002 sa na mňa obrátila Slovenská konsolidačná a. s.

Listom zo dňa 14. 2. 2002 som si objasnila skutočnosti Slovenskej konsolidačnej a. s. vyplývajúce z môjho záväzku a jeho plnenia.

Dňa 20. 3. 2002 som podala u predsedu odporcu sťažnosť na prieťahy v konaní.

Predseda Okresného súdu Košice II mi listom sp. zn. Spr 2337/02 zo dňa 18. 4. 2002 odpovedal na moju sťažnosť, že nie je dôvodná.“

Sťažovateľka tvrdí, že „z doposiaľ uvedených skutočností ... vyplýva ... že v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. Er 1336/96, v ktorom som ja účastníčka, došlo k prieťahom. Lehoty, ktoré uplynuli medzi jednotlivými úkonmi súdu vo veci, predovšetkým medzi podaním súdneho exekútora, ktorým požiadal o schválenie rozvrhu výťažku (dňa 2. 2. 1999) a jeho schválením súdom (20. 3. 2001),

je nielen neprimerane dlhá, ale v prípade, že očakávam od súdneho konania alebo exekučného konania jeho plynulý priebeh, neuveriteľná. Ako je zrejmé z chronologického výpočtu úkonov vykonaných v exekučnom konaní odporcom, podľa môjho názoru, odporca ďalej nekoná bez priet'ahov“.

Podľa názoru s'ťažovateľky prebiehajúce konanie jej znemožňuje vyporiadať si jej majetkové pomery. Situácia, v ktorej sa ocitla v dôsledku svojho neúspešného podnikania a v ktorej sa uspokojujú pohľadávky veriteľov jej nehnuteľnosťami, je pre ňu, aj bez priet'ahov zo strany okresného súdu, zaťažujúca. Okresný súd svojou nečinnosťou takýto stav „pre mňa mimoriadne traumatizujúcu situáciu“ udržiava. Finančné zadosťučinenie, ktoré s'ťažovateľka požaduje, považuje „za satisfakciu predovšetkým za to, že odporca, ktorý by mal podľa zákona dbať o to, aby ochrana práv všetkých účastníkov v konaní, v ktorých prislúchajú určité úkony súdom, bola rýchla a účinná“. S'ťažovateľka žiada, aby ústavný súd rozhodol, že:

„Právo s'ťažovateľky na prejednanie veci bez zbytočných priet'ahov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8 bolo postupom Okresného súdu Košice II porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Okresný súd Košice II konal vo veci vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. Er 1336/96 bez priet'ahov.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva s'ťažovateľke finančné zadosťučinenie vo výške 500.000,- Sk.

Odporca je povinný nahradiť s'ťažovateľke všetky trovy tohto konania.“

S'ťažovateľka k návrhu pripojila plnú moc na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a prílohy potvrdzujúce úkony uvedené v návrhu.

Ústavný súd s'ťažnosť prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu 21. augusta 2002 a prijal ju na ďalšie konanie.

Predseda okresného súdu vo vyjadrení sp. zn. Spr. 979/02 z 25. septembra 2002 podal chronologický popis úkonov vyplývajúcich zo súdneho spisu a uviedol, že:

„Okresný súd Košice II je toho názoru, že pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a o návrhu na schválenie príklepu pri dražbe nehnuteľností dňa 10. 9. 1998 nedošlo k žiadnym zbytočným priet'ahom a rozhodnutie súdu bolo vydané v primeranej lehote.

Pokiaľ ide o konanie súdu pri rozhodovaní o návrhu na schválenie rozvrhu výťažku, od podania návrhu súdneho exekútora po rozhodnutie súdu uplynula doba viac ako dva roky. V čase podania návrhu na schválenie rozvrhu výťažku bolo v súdnom oddelení sudkyne, ktorej bola vec pridelená na rozhodnutie, 310 nevybavených vecí registra Cb (obchodná sporová agenda) a viac ako 320 nevybavených vecí registra Er, predložených súdnymi exekútormi na rozhodnutie exekučnému súdu. Z rozboru priebehu konania vyplýva, že sudkyňa vo veciach predložených súdnymi exekútormi rozhodovala priebežne podľa procesnej situácie a podľa poradia, v akom tieto veci napadli na súd. Z objektívneho hľadiska nebolo možné zabezpečiť, aby o návrhu súdneho exekútora na schválenie rozvrhu výťažku bolo rozhodnuté skôr.

Okresný súd Košice II pripúšťa, že pri rozhodovaní o návrhu na schválenie rozvrhu výťažku, ktorý bol predložený súdu súdnym exekútorom dňa 2. 2. 1999 a o ktorom bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 20. 3. 2001 došlo k priet'ahom v konaní, avšak výlučne z objektívnych dôvodov, preto v časti tvrdeného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov považuje Okresný súd Košice II sťažnosť za čiastočne opodstatnenú.

Pokiaľ ide o tvrdené porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote, poukazujeme na špecifickosť exekučného konania, keď celkovú dĺžku trvania exekučného konania neovplyvňuje výlučne súd, ale vo veci koná z poverenia súdu aj súdny exekútor. Preto tvrdenie sťažovateľky, že v exekučnom konaní za dobu 6 rokov nedošlo k jeho ukončeniu a tým bolo porušené jej právo na prejednanie veci v primeranej lehote, považujeme vo vzťahu k Okresnému súdu Košice II za neopodstatnené, pretože z celkovej doby trvania exekučného konania sa exekučný spis

nachádzal na Okresnom súde Košice II menej ako polovicu tejto doby a v zostávajúcom čase konal vo veci súdny exekútor JUDr. J. B.

Na základe uvedených skutočností máme za to, že sťažnosť M. H. ... vo veci porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ku ktorému malo dôjsť v konaní, vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. Er 1336/96 je čiastočne opodstatnená v časti namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a neopodstatnená v časti namietaného porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote.“

Na ústnom pojednávaní predseda okresného súdu netrval.

K vyššie uvedenému vyjadreniu sťažovateľka predložila 31. októbra 2002 svoje stanovisko, v ktorom uviedla, že netrvá na ústnom prejednaní veci. Je toho názoru, že aj keď okresný súd považuje sťažnosť za čiastočne opodstatnenú, doposiaľ nevykonal žiadne úkony smerujúce k tomu, aby naďalej nedochádzalo k porušeniu základného práva, ktoré je predmetom sťažnosti. Výhradu, že z celkovej doby exekučného konania sa spis nachádzal na okresnom súde menej ako polovicu tejto doby, považuje sťažovateľka za obchádzanie podstaty a zmyslu sťažnosti. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti presne poukázala na časové obdobia, v ktorých okresný súd nekonal, a tvrdila, že okresný súd mal vykonať úkon, a to rozhodnutie o schválení rozvrhu výťažku z dražby, ktorý mu bol predložený 1. februára 2002, no doposiaľ tak neurobil.

Právna zástupkyňa sťažovateľky vyčíslila trovy konania za tri úkony po 4 100 Sk a tri režijné paušály po 123 Sk, spolu 12 669 Sk.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom spisu sp. zn. Er 1336/96 dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. V dôsledku toho senát ústavného súdu sťažnosť prerokoval na svojom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov len z predložených vyjadrení a zo spisu okresného súdu.

II.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo namietané porušenie práv sťažovateľky zaručených v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. Er 1336/96, v ktorej podľa jej názoru dochádza k zbytočným prieťahom v konaní.

Zo spisu okresného súdu sp. zn. Er 1336/96 vyplýva, že:

Dňa 28. novembra 1996 požiadal exekútor JUDr. J. B. o udelenie poverenia na základe návrhu na výkon exekúcie z 11. novembra 1996, ktorý podala oprávnená Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava. K návrhu pripojil i potrebné doklady (notársku zápisnicu a úverovú zmluvu).

Dňa 10. decembra 1996 okresný súd vydal poverenie na výkon exekúcie pre súdneho exekútora.

Dňa 6. októbra 1998 bol okresnému súdu doručený návrh na schválenie príklepu udeleného pri dražbe nehnuteľnosti sp. zn. Ex 4747/96.

Uznesením sp. zn. Er 1336/96, Ex 4747/96 z 28. októbra 1998 bol schválený príklep.

Dňa 2. februára 1999 súdny exekútor predložil okresnému súdu návrh na schválenie rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti.

Dňa 26. marca 2001 predložila Slovenská sporiteľňa, a. s., oznámenie, že všetky práva na vymáhanie pohľadávky odstúpila Slovenskej konsolidačnej, a. s.

Uznesením č. k. Er 1336/96-22, Ex 4747/96 z 20. marca 2001 okresný súd neschválil rozvrh výťažku z dražby nehnuteľnosti, ktorý mu predložil exekútor 2. februára 1999.

Dňa 1. februára 2002 predložil súdny exekútor návrh na schválenie rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti. O tomto návrhu doposiaľ nebolo rozhodnuté.

III.

Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná súdom.

Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdneho orgánu, pričom k naplneniu tohto práva dochádza až právoplatným súdnym rozhodnutím (II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, I. ÚS 55/97). Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu.

Preto na splnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (I. ÚS 10/98).

Otázku existencie zbytočných prietáhov v konaní, a tým aj porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníka konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (napr. I. ÚS 74/97, I. ÚS 70/98 a iné).

Tieto tri kritériá zohľadňuje pri namietanom porušení práva na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj Európsky súd pre ľudské práva.

Exekučné konanie, v ktorom je činnosť súdu dozorom nad činnosťou súdneho exekútora, nie je možné hodnotiť ako právne a skutkovo obtiažnu vec.

Správanie sťažovateľky možno hodnotiť ako aktívne. Ústavný súd nezistil žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodit' záver, že jej správanie (alebo jej zástupcu) by prispelo k vzniknutým prieťahom.

Ústavný súd zistil, že sťažovateľkou namietanú nečinnosť okresného súdu od 2. februára 1999, keď mu bol doručený návrh na schválenie rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti, do 20. marca 2001, keď tento návrh neschválil, teda vyše 2 rokov; a od podania ďalšieho návrhu na schválenie rozvrhu výťažku, ktorý mu bol doručený 1. februára 2002, o ktorom do predloženia súdneho spisu ústavnému súdu (26. septembra 2002), teda po uplynutí vyše 8 mesiacov, nebolo rozhodnuté, možno pričítať tomuto súdu.

Vyššie uvedený postup okresného súdu kvalifikuje ústavný súd ako konanie so zbytočnými prieťahmi. Tvrdenie predsedu okresného súdu, že oddelenie, ktoré vec vybavuje, bolo preťažené inými vecami, nemožno vziať do úvahy. Uvedené skutočnosti svedčia o tom, že okresný súd nekonal plynulo a dôsledne v záujme efektívneho a rýchleho odstránenia právnej neistoty sťažovateľky.

S ohľadom na vyššie uvedené nemožno obdobie predmetného konania vo veci sp. zn. Er 1336/96 považovať z hľadiska požiadaviek čl. 6 ods. 1 dohovoru za primerané a ani za ústavne akceptovateľné vo vzťahu k čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd preto dospel k záveru, že uvedené práva sťažovateľky boli porušené.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, môže ústavný súd prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Pretože k porušeniu základného práva došlo nečinnosťou okresného súdu, ústavný súd mu prikázal vo veci konať bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľka žiadala o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 500 000 Sk, čo zdôvodnila najmä právnou neistotou. Prebiehajúce konanie jej znemožňuje vyporiadať si majetkové pomery z dôvodu neúspešného podnikania.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Podľa ustanovenia § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde má primerané finančné zadosťučinenie povahu náhrady nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch.

Podľa názoru ústavného súdu súčasťou zadosťučinenia sťažovateľky je aj samotné deklarovanie porušenia jej práv, ako aj príkaz ústavného súdu okresnému súdu, aby vo veci ďalej konal bez zbytočných prietáhov.

Ústavný súd vzal do úvahy všetky skutočnosti prebiehajúceho exekučného konania, ako aj postavenie sťažovateľky v tomto konaní, pričom dospel k názoru, že deklarovanie porušenia základného práva a príkaz súdu konať bez prietáhov predstavujú nedostatočný prostriedok nápravy porušenia základného práva v danej veci. Preto ústavný súd priznal sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie

v sume 10 000 Sk. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza Európsky súd pre ľudské práva, keď priznáva spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa pri tom radil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je zmiernenie nemajetkovej ujmy, nie však prípadná náhrada škody (II. ÚS 58/02).

Ústavný súd považuje priznanú sumu 10 000 Sk za primeranú. Táto suma zohľadňuje jednak dĺžku zbytočných priesťahov v konaní, postavenie sťažovateľky v tomto konaní, ako aj skutočnosť, že prostriedky na odstránenie vzniknutých zbytočných priesťahov využila už bezprostredne pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, ako aj snahu ukončiť neúspešnú etapu svojho podnikania a usporiadať svoje finančné záväzky.

Vo zvyšnej časti ústavný súd návrhu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nevyhovel.

Právna zástupkyňa sťažovateľky žiadala ústavný súd o priznanie trov právneho zastúpenia spolu vo výške 12 669 Sk.

Ústavný súd pri rozhodovaní o trovách požadovaných právnou zástupkyňou sťažovateľky vychádzal z ustanovení § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konaní uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Podľa ustanovenia § 13 ods. 8 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo veciach zastupovania pred ústavným súdom, ak predmet sporu nie je oceníteľný peniazmi, odmena za jeden úkon je jedna tretina výpočtového základu.

Podľa § 1 ods. 3 citovanej vyhlášky je výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka. V prvom polroku 2001 bola priemerná mesačná mzda zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky 11 693 Sk. Správne určená výška trov konania je v danej veci 11 693 Sk, pri použití § 25 citovanej vyhlášky suma 11 700 Sk a paušálna náhrada 300 Sk, spolu 12 000 Sk.

Keďže sťažovateľka bola v konaní úspešná v plnom rozsahu, ústavný súd uložil okresnému súdu, aby jej právnej zástupkyni uhradil vzniknuté trovy v sume 12 000 Sk v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2002